

AFGØRELSE FRA ANKENÆVNET FOR BUS, TOG OG METRO

Journalnummer: 2009-0108

Klageren: XX

Indklagede: DSB S-tog A/S

Klagen vedrører: Kontrolafgift på 750 kr. for manglende zone samt rykkergebyr på 100 kr.

**Ankenævnets
sammensætning:** Formand Tine Vuust
Bjarne Lindberg Bak
Ingrid Dissing
Claus Jørgensen
Torben Steenberg

SAGSFREMSTILLING:

Klageren reklameret til indklagede: 28. april 2009.

Klagegebyr modtaget i ankenævnet: 3. juni 2009.

Klageren har oplyst, at han den 6. marts 2009 rejste med S-tog linje C fra Ølstykke station (zone 85) til Nordhavn station (zone 1) og stemplede på sit 7 zoners klippekort. Turen går imidlertid gennem 8 zoner, og ved Dybbølsbro station blev klagerens rejsehjemmel kontrolleret, hvorefter han kl. 8.40 blev pålagt en kontrolafgift på 750 kr.

Samtidig med kontrolafgiften udskrives udleveres et girokort til brug for indbetalingen, men klageren glemte dette i toget. DSB S-tog sendte ham derfor et rykkerbrev om betaling af kontrolafgiften pålagt et rykkergebyr på 100 kr., som klageren modtog den 28. april 2009.

På den baggrund anmodede han ved brev samme dag DSB S-tog om at frafalde kravet med henvisning til, at han normalt rejste fra Stenløse station i zone 74/85. DSB kundeservice afslog anmodningen og henviste til, at der på alle stempelautomater er opsat skriftlig vejledning med zonekort.

PARTERNES KRAV OG BEGRUNDELSER:

Klageren: Ønsker kontrolafgiften annulleret og har til støtte herfor gjort gældende,

at han ikke på noget tidspunkt har villet snyde, idet han stemplede et 7 zoners kort, men manglede en enkelt zone,

at dette skyldes, at han den pågældende dag rejste fra Ølstykke station og ikke Stenløse, som han ellers altid benytter, hvilket fremgår af kopi af klippekortet, der er fremlagt i sagen,

at på zone-kortet på internettet er Stenløse en "grænse-zone", som ligger på to zoner – 74/85, hvilket er med til at forvirre en almindelig og sjælden bruger, og hvis man tager udgangspunkt i Stenløse som afgangstation, inddrager systemet også Ølstykke som udgangspunkt, idet denne zone også er rød. Det er først når man skriver Ølstykke som udgangstation, at der dukker endnu en zone op, og det er ikke så nemt og gennemskueligt som DSB ønsker det,

at han tilbød togrevisoren at stå af toget ved Enghave station for at stemple yderligere, hvilket han ikke fik lov til,

at han var så overrasket over behandlingen, at han glemte den oprindelige opkrævning i toget, hvorfor beløbet ikke blev betalt,

at han i henhold til DSBs almindelige forretningsbetingelser § 4, kunne have nægtet at modtage kontrolafgiften, hvorefter han blot skulle stå af toget, og dette blev han ikke informeret om,

at § 4 beskriver de generelle regler for kontrol af billetter m.m., og det er udelukkende § 4, stk. 2, der ikke gælder for S-tog, som det også klart fremgår,

at det i henhold til forretningsbetingelserne er et meget stort ansvar, man som passager skal påtage sig for at sikre sig en gyldig billet, og det er næsten ansvarsfralæggelse fra DSB's side, idet man stort set er ansvarlig for, at der er nok tryksværte i stempel-automaterne,

at han har hørt i radioavisen, at kontrollører kan opnå ekstra fridage afhængig af hvor mange kontrolafgifter, de udsteder,

at dette er helt uhørt og fuldstændig fjerner begrebet situationsfornemmelse i forhold til en given situation, og at det forklarer kontrollørens modvilje mod at lade ham stå af for at stemple igen, hvilket klageren tilbød, netop fordi han ikke var gratist men meget gerne ville betale for sin rejse.

Indklagede: Fastholder kravet om klagerens betaling af kontrolafgift og rykkergebyret og har til støtte herfor gjort gældende,

at der fra zone 85 til zone 1 er der 8 zoner, hvorfor det ikke er tilstrækkeligt med et 7-zoners klip,

at passagerer der træffes i S-toget uden gyldig billet eller kort, bliver pålagt en kontrolafgift på 750 kroner, og der skelnes ikke i mellem, om man mangler én zone eller slet ikke har gyldig billet eller kort. Dette ville kunne misbruges af mindre ærlige passagerer,

at klagerens henvisning til DSBs forretningsbetingelser § 4 er irrelevant, da de gældende betingelser for S-tog er § 4.3 "Kontrol i S-tog",

at der henvises til DSB Kundecenters svarbrev af 26. maj 2009, samt

at passagerer, som rejser med bus, tog og metro, selv er ansvarlig for at være i besiddelse af gyldig billet eller kort. Har man ikke det må man acceptere at skulle betale en kontrolafgift. Denne grundregel er en forudsætning for det selvbetjenings-system, der gælder for rejser med kollektiv transport i Hovedstadsområdet.

SAGENS BEHANDLING I SEKRETARIATET: Sekretariatet har spurgt klageren, om han på baggrund af ankenævnets hidtidige praksis ønskede at frafalde eller opretholde klagen. Klageren har meddelt, at han ønsker at opretholde klagen.

BILAG TIL SAGEN:

Kopi af kontrolafgiften.

Kopi af parternes korrespondance og klagerens klippekort.

ANKENÆVNETS BEMÆRKNINGER: I bemærkningerne til § 6 i den dagældende lov om hovedstadsrådets kollektive persontrafik, som er det oprindelige lovgrundlag for opkrævning af kontrolafgifter, fremgår, at "takst- og billetteringssystemet for S-banerne er indført for at give passagererne mulighed for hurtig adgang til perroner og tog uden sinkende billetkontrol især i myldretid og for at spare væsentlige personaleudgifter, som i modsat fald måtte dækkes gennem øgede billetpriser eller øget skattetilsvær."

I henhold til § 4, stk. 3, i bekendtgørelse om kontrolafgifter af 22. september 2006 udstedt i medfør af § 23 i lov om jernbaner fastsætter jernbanevirksomheden bestemmelser om kontrolafgift i forretningsbetingelserne.

I DSBs forretningsbetingelser for S-tog fremgår, at rejsende ved rejsens begyndelse skal være i besiddelse af gyldig billet eller kort, der gælder til hele rejsen, og selv skal kontrollere, at stempelingen (zonenummer, dato, klokkeslæt m.v.) er korrekt. Hvis man træffes uden gyldig billet eller kort, når man bliver kontrolleret, skal man betale en kontrolafgift på 750 kr.

Klageren foretog en rejse fra takstzone 85 – rød farve på zonekortet til takstzone 1 – lyserød farve, der svarer til 8 zoner på oversigtskortet.

Selv om det kunne være fremhævet tydeligere, fremgår det af vejledningen på automaterne, at man skal følge rejseruten og betale for den "dyreste farvezone" – i klagerens tilfælde lyserød farvezone.

På den baggrund finder ankenævnet, at der ikke har foreligget sådanne særlige omstændigheder, der kan fritage klageren for at betale den pålagte kontrolafgift ved rejse uden gyldig rejsehjemmel.

Den omstændighed, at klageren plejer at rejse fra en anden zone, kan ikke føre til et andet resultat.

Da klageren ikke over for DSB S-tog har fremsat indsigelser mod kravet inden udløbet af indsigelsesfristen på 14 dage, har DSB S-tog været berettiget til at sende klageren et rykkerbrev med et rykkergebyr på 100 kr.

Dette følger af bekendtgørelse om lov om renter ved forsinket betaling § 9 b, der er sålydende: "For rykkerskrivelser vedrørende fordringer kan fordringshaveren kræve et gebyr, jf. stk. 2, såfremt skrivelsen er fremsendt med rimelig grund (rykkergebyr). Fordringshaveren kan endvidere

kræve et gebyr, jf. stk. 3, for at anmode en anden om at inddrive fordringen på fordringshaverens vegne, såfremt dette er sket med rimelig grund (inkassogebyr). Stk. 2. Der kan kræves et rykkergebyr på højst 100 kr. inkl. moms for hver rykkerskrivelse, dog højst for 3 skrivelser vedrørende samme ydelse.”

For så vidt angår det af klageren anførte om, at han i medfør af DSBs forretningsbetingelser § 4 kunne have været steget af S-toget og dermed kunne have undgået en kontrolafgift, bemærker ankenævnet, at det fremgår af forretningsbetingelsernes § 4, stk. 1, at hvis passageren ikke straks betaler den kontrolafgift, der opkræves, udleveres en opkrævning på beløbet, og passageren skal kvittere for modtagelsen med navn, adresse, fødselsdato og underskrift samt legitimere sig. Nægter passageren at modtage opkrævningen, kan passageren sættes af toget.

Af § 4, stk. 3, der kun gælder for S-tog, fremgår, at kontrolafgiften samtidig er billet til rejsen til den station, passageren oplyser, og at billetten kun udstedes til en station på en S-togs-strækning. Det følger heraf, at i det omfang man nægter at modtage kontrolafgiften, er man ikke i besiddelse af gyldig rejsehjemmel og kan derfor ikke forblive på toget.

Der er efter ankenævnets opfattelse intet grundlag for at fortolke bestemmelsen således, at man ikke skal pålægges kontrolafgiften og blot kan stige af toget, som anført af klageren. Bestemmelsen præciserer blot, at hvis passageren er blevet pålagt en kontrolafgift, så skal den pågældende ikke derudover løse billet til den resterende del af rejsen på S-togsnettet.

Ankenævnet træffer herefter følgende

AFGØRELSE:

DSB S-tog er berettiget til at opretholde kravet om klagerens betaling af kontrolafgiften på 750 kr., og klageren skal betale beløbet inden 30 dage efter modtagelsen af afgørelsen, jf. ankenævnets vedtægter § 8.

Det indbetalte klagegebyr på 160 kr. tilbagebetales ikke, da klageren ikke har fået helt eller delvist medhold i klagen.

Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.

Klageren henvises til at søge yderligere oplysning om bistand i forbindelse med et eventuelt sagsanlæg på www.domstol.dk, www.advokatsamfundet.dk og /eller eget forsikringssselskab om forsikringsretshjælp.

På ankenævnets vegne, den 4. december 2009.

Tine Vuust
Nævnshoved